

על השאלות

השולם הזה תובע תשובות

שואר:

מדוע לא יועברו חקירות מקרי המוות בבתי-הכלא לחקירת מכונים פתאלוגיים בל-תייתלויים במשטרה ובנציבות בתי-הסוהר, כדי שמימציאיהם יהיו אובייקטיביים ונקיים מחשד של טישטוש?

מדוע מנסים שילטונות כלא תל-מונד להעי-לים את מה שאירע ב-24 השעות שקדמו למותו של הנער שמעון לוי בכלא?

האם אין שילטונות בתי-הסוהר אשמים באדישות למצבם וגורלם של האסירים הני-תונים להשגחתם ומרותם?

השולם הזה

מדוע הפרו שילטונות כלא תל-מונד את החוק, ולא דרשו חקירה של נסיבות המוות של הנער שמעון לוי, שמת בכלא, תוך 15 יום מתאריך מותו, כפי שמצווה החוק?

האם הוכח הנער שמעון לוי בידי סוהרי כלא תל-מונד אחרי שנתפס בגניבת קפה בכלא, כדי לחגוג את יום העצמאות? והאם מכות אלה הם שגרמו לסימני הפציעה בצווארו?

כיצד ייתכן שנער אסיר יזעק בכלא במשך 24 שעות לעזרת חובש ולא יקבל כל טיפול רפואי?

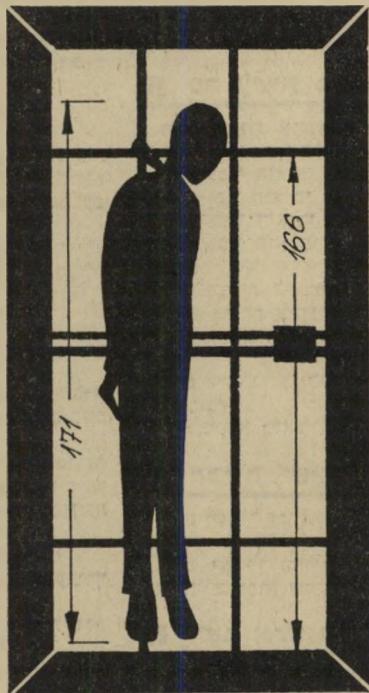

מעון לוי היה בן 16 ושמונה חוד-שים במוחו.

במדינה, בה נקטפים חיים צעירים מדי יום בגבולות ובדרכים, מבלי שיוצגו שא-לות כמו "למה?" או "מדוע?" נקבר שמ-עון לוי בצניעה, אפילו מבלי שהידיעה על מותו תופיע בעיתונים. אבל מותו של שמ-עון לוי חייב לזעזע ולערער שאלות, דווקא מפני שלא נהרג בתקרית-גבול או בתאונת-דרכים.

כי שמעון לוי מצא את מותו בנסיבות מוזרות ביותר בתוך כותליו של בית-סוהר ישראלי, שם היה מסור לשיקום והשגחתם של נציגי החוק. הוא היה נער פשוט ור-גיל, בן למשפחה מרובת ילדים בשכונת נחלת-אחים בירושלים. כצעיר שבששת הב-נים במשפחה נאלץ שמעון להפסיק את לימודיו עוד בבית-הספר העממי ולצאת לסייע בפרנסת המשפחה. בשעות היום עבד במיגדנייה ובשעות הערב השלים את לי-מוריו. לעיתים רחוקות בלבד יצא מתחומי

נער בתא מונד

איר מת בן 16 כלא תל

בגין הברחת שני קילו קפה מחדר-האוכל. מטרת הגניבה היתה להעביר את הקפה לח-צר הכללית של בית-הסוהר. האסיר נתפס כשהקפה בידו.

"הודעתיו שהמיקרה יימסר למשטרת כפר-סבא ויפתח תיק. אך האסיר התחנן לבל אעשה זאת, כיתן שהוא עומד לפני סיום שני שלישי מתקופת מאסרו וידוע לו שהעובדת הסוציאלית המליצה בפני עליו. התייעצתי עם סגני מר קדמי והעובדת הי-סוציאלית להמן והעמדנו את עונשו על חמישה ימי בידוד, לאור התנהגותו הטובה בעבר. האסיר שמח על פסק-הדין והודה לי

מוות כך נמצא הנער שמעון לוי ונלוויו על הדלת המסורגת של הצינוק בכלא תל-מונד. הוא קשר את צחאי-רו במגבת לסורג שהיה גבוה ב-15 ס"מ בלבד מצווארו בעומדו על הריצפה. לשם כך עלה על הסורג, ממנו נפל או התחלק.

למפקד בית-הסוהר, מיכאל אברהמי, הי-תה גירסה משלו, אותה כתב בדו"ח שהוגי-דר כסורי ונשלח לנציב בתי-הסוהר אריה ניר. כתב אברהמי על הרקע שגרם להכי-נסתו של הנער שטרם מלאו 17 שנים לציי-נוק: "ב-28 באפריל הובא שמעון לוי בפני

ללא דופי. הוא ספר את הימים עד למועד שיחרורו, התנהג בשקט ולא עורר שום בעיות. הוא ידע שבעד התנהגות טובה ינכו לו שליש מתקופת מאסרו. חודש לפני ש-עמד להשתחרר נמצא שמעון לוי תלוי ב-מגבת על סורגי דלת הצינוק בכלא תל-מונד. מאמצי רופא בית-הסוהר להצילו עלו בתוהו.

הוא שמח ללכת לצינוק
יך מת שמעון לוי בצינוק שבכלא תל-מונד?
א

השכונה הירושלמית בה התגורר. בתחילת השנה התנגש שמעון לוי עם החוק, היה זה כאשר נעצר כחשוד בהש-תתפות בחרקה. המשטרה האשימה אותו בנהיגה במכונית ללא רישון ובשימוש בר-כח גנוב. שופט השלום הירושלמי, יעקב בוק, החמיר בצורה יוצאת-דופן כשגזר את דינו של שמעון. הוא הטיל עליו עונש שנועד להרתיע צעירים אחרים. דן אותו ל-11 חודשי מאסר בפועל. בפעם הראשונה בחייו ניתק שמעון לוי מסביבתו ומשפח-תו, נשלח לרציף עונשו בכלא תל-מונד. בבית-הסוהר היתה התנהגותו של שמעון

הסתכן שמעון בגניבת מכו-נת ונהיגתה ללא רישון. הוא נשפט למאסר 11 חודש. זוהי תמונתו האחרונה.

היה מעביר שמעון את מרבית זמנו בשכונה וכימעט לא צא ממנה. שמעון הפסיק את לימודיו הסדירים בבית-הספר העממי ולמד בערב ועבד ביום.

שמעון לוי נושא דרשה בחגיגת הבר-מצווה שלו, כשהוריו שומרי-המסורת תולים בו עניינים מלאות תקווה. שמעון היה הצעיר בן ששת ילדי טיפוחיה.

בר-מצווה